2026/1732

14.7.2026

DECIZIA (UE) 2026/1732 A CONSILIULUI

din 1 iulie 2026

privind semnarea, în numele Uniunii, și aplicarea cu titlu provizoriu a Acordului cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 217, coroborat cu articolul 218 alineatele (5) și (7) și cu articolul 218 alineatul (8) al doilea paragraf,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) Rezoluțiile Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite privind decolonizarea teritoriului Gibraltarului (denumit în continuare „Gibraltar”) prezintă Gibraltarul ca fiind un „teritoriu neautonom administrat de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord”, în aplicarea capitolului XI din Carta Organizației Națiunilor Unite.

(2) În conformitate cu articolul 774 alineatul (3) din Acordul comercial și de cooperare dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte [1] (denumit în continuare „Acordul comercial și de cooperare”) și în concordanță cu Declarația Consiliului European și a Comisiei privind domeniul de aplicare teritorială al viitoarelor acorduri, consemnată în procesul-verbal al reuniunii Consiliului European din 25 noiembrie 2018, Acordul comercial și de cooperare nu se aplică Gibraltarului și nu are efecte pe teritoriul respectiv. După cum se prevede în declarația menționată, „acest lucru nu exclude posibilitatea de a avea acorduri separate între Uniune și Regatul Unit în ceea ce privește Gibraltarul” și „fără a aduce atingere competențelor Uniunii și cu deplina respectare a integrității teritoriale a statelor sale membre, astfel cum se garantează la articolul 4 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană, astfel de acorduri separate vor necesita un acord prealabil al Regatului Spaniei”.

(3) La 31 decembrie 2020, Regatul Spaniei (denumită în continuare „Spania”) și-a exprimat dorința ca Uniunea să stabilească un acord amplu și echilibrat cu privire la Gibraltar, pe baza cadrului politic convenit între Spania și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (denumit în continuare „Regatul Unit”) în vederea unui acord privind Gibraltarul.

(4) La 5 octombrie 2021, Consiliul a autorizat Comisia să înceapă negocieri cu Regatul Unit în vederea unui acord cu privire la Gibraltar.

(5) Negocierile s-au încheiat la 12 decembrie 2025. Acestea au dus la Acordul cu privire la Gibraltar între Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte (denumit în continuare „acordul”).

(6) Acordul sau orice activitate ori măsură întreprinsă în aplicarea acordului sau ca urmare a acestuia nu implică nicio modificare a poziției juridice a Spaniei în ceea ce privește suveranitatea și jurisdicția în legătură cu Gibraltarul.

(7) Întrucât autoritățile din Gibraltar au un caracter local și exercită exclusiv competențe interne, orice participare a autorităților respective la aplicarea acordului ar trebui să fie considerată ca având loc exclusiv în cadrul competențelor interne ale Gibraltarului, cu excepția cazului în care se prevede altfel în mod expres.

[1] JO L 149, 30.4.2021, p. 10, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2021/689(1)/oj.

(8) Acordul stabilește baza pentru eliminarea tuturor barierelor fizice dintre Uniune și Gibraltar și promovează prosperitatea comună și relațiile strânse și constructive în ceea ce privește Gibraltarul și zona adiacentă din Spania, ceea ce implică drepturi și obligații reciproce, acțiuni comune și proceduri speciale.

(9) Eliminarea barierelor fizice dintre Uniune și Gibraltar nu aduce atingere responsabilităților Spaniei în ceea ce privește frontierele sale externe în temeiul dreptului Uniunii.

(10) În conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), Comisia reprezintă Uniunea și exprimă pozițiile Uniunii, astfel cum au fost stabilite de Consiliu în conformitate cu tratatele. Consiliul își exercită funcțiile de definire a politicilor și de coordonare, astfel cum se prevede la articolul 16 alineatul (1) din TUE, prin stabilirea pozițiilor care urmează să fie adoptate în numele Uniunii în cadrul Consiliului de cooperare și al comitetelor specializate constituite prin acord. În plus, în cazul în care Consiliul de cooperare sau comitetele specializate constituite prin acord sunt invitate să adopte acte cu efecte juridice, pozițiile care urmează să fie adoptate în numele Uniunii în cadrul organismelor comune respective se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 218 alineatul (9) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

(11) Fiecare stat membru ar trebui să fie autorizat să trimită un reprezentant care să îl însoțească pe reprezentantul Comisiei, în cadrul delegației Uniunii, la reuniunile Consiliului de cooperare și la cele ale comitetelor specializate constituite prin acord.

(12) Parlamentul European este informat de îndată și pe deplin, astfel cum se prevede la articolul 218 alineatul (10) din TFUE, pentru a i se permite să își exercite pe deplin prerogativele în conformitate cu tratatele.

(13) Spania, în calitate de stat Schengen învecinat responsabil cu efectuarea controlului la frontierele externe în portul și în aeroportul din Gibraltar, poate solicita Uniunii, după o evaluare a punerii în aplicare a părții a doua din acord referitoare la circulația persoanelor, să denunțe acordul.

(14) Autoritățile din Spania ar trebui să fie autoritățile competente din cadrul Uniunii pentru aplicarea dispozițiilor din acord referitoare la domeniul vamal. În cazul excepțional menționat la punctul 2 din apendicele 1 la anexa 21 la acord, autoritățile din Republica Portugheză ar trebui să fie autoritățile competente din cadrul Uniunii pentru aplicarea dispozițiilor din acord referitoare la domeniul vamal.

(15) Autoritățile din Spania ar trebui să furnizeze evaluarea funcționării acordurilor administrative bilaterale relevante, care va face parte din evaluarea de către Consiliul de cooperare constituit prin acord a punerii în aplicare a părții a doua a acordului după o perioadă de patru ani.

(16) Buna funcționare a acordului necesită ca Spania și Regatul Unit să încheie un plan de punere în aplicare și anumite acorduri administrative. În absența planului respectiv și a acordurilor respective, părțile respective ale acordului nu pot fi aplicate. Prin urmare, ar fi necesar să se prevadă suspendarea părților respective ale acordului pentru perioada în care planul de punere în aplicare sau acordurile administrative sunt suspendate sau denunțate de Spania. Pentru a respecta prerogativele Consiliului în temeiul tratatelor, Spania ar trebui să informeze în prealabil Comisia și Consiliul și ar trebui să țină seama de opiniile exprimate înainte de a proceda la o astfel de suspendare sau denunțare a planului de punere în aplicare sau a oricăror acorduri administrative.

(17) În temeiul articolului 218 alineatul (7) din TFUE, Comisia ar trebui să fie autorizată să decidă cu privire la pozițiile care urmează să fie adoptate, în numele Uniunii, în cadrul comitetelor specializate constituite în temeiul acordului în ceea ce privește extinderea aplicării actelor juridice ale Uniunii la Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în vederea asigurării, în măsura posibilului, a aplicării simultane a respectivelor acte juridice în Uniune și în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

(18) Este oportun, de asemenea, ca, în temeiul articolului 218 alineatul (7) din TFUE, Comisia să fie autorizată să aprobe, în numele Uniunii, anumite modificări tehnice ale acordului. Pentru alte decizii adoptate de comitetele specializate, pozițiile care urmează să fie adoptate în numele Uniunii ar trebui să fie stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

(19) În conformitate cu condițiile stabilite în dispozițiile corespunzătoare ale acordului și pentru a permite Uniunii să ia măsuri rapide și eficace pentru a-și proteja interesele în conformitate cu acordul, Comisia ar trebui să fie împuternicită să ia măsuri de reechilibrare și de remediere și să decidă cu privire la suspendarea direcționată a obligațiilor specifice în temeiul acordului sau a oricărui acord de completare, în cazul încălcării anumitor dispoziții ale acordului sau al neîndeplinirii anumitor condiții, în special în domeniul circulației persoanelor, al combaterii spălării banilor și combaterii finanțării terorismului, al ajutoarelor de stat, al impozitării indirecte, al comerțului cu mărfuri și al transportului rutier. Suspendarea integrală sau parțială a acordului sau a oricărui acord de completare, dincolo de suspendarea direcționată a obligațiilor specifice, ar trebui să fie decisă în conformitate cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

(20) Având în vedere situația foarte specifică a Spaniei, care este statul membru învecinat și are un rol semnificativ în punerea în aplicare a acordului, este adecvat să se prevadă obligația Comisiei de a consulta Spania înainte de a adopta deciziile menționate în prezenta decizie și înainte de a prezenta Consiliului propunerile corespunzătoare.

(21) Ori de câte ori Uniunea are obligația de a acționa pentru a respecta acordul, o astfel de acțiune este întreprinsă în conformitate cu tratatele, cu respectarea limitelor competențelor conferite fiecărei instituții a Uniunii. Prin urmare, Comisia este cea care furnizează Regatului Unit informațiile sau notificările prevăzute în acord, cu excepția cazului în care acordul face trimitere la alte instituții, organe, oficii și agenții specifice ale Uniunii, și care consultă Regatul Unit cu privire la chestiuni specifice. De asemenea, Comisia este cea care reprezintă Uniunea în fața instanței de arbitraj atunci când un litigiu este supus arbitrajului în conformitate cu acordul.

(22) Având în vedere natura excepțională și unică a acordului, care – la fel ca Acordul comercial și de cooperare – este o consecință a retragerii Regatului Unit din Uniune, Consiliul decide să recurgă, în mod excepțional, la posibilitatea ca, în privința Gibraltarului, Uniunea să își exercite competența externă în ceea ce privește Regatul Unit. Exercitarea competențelor Uniunii prin intermediul acordului nu aduce atingere competențelor Uniunii și, respectiv, ale statelor membre în ceea ce privește orice negociere, semnare sau încheiere, aflată în curs sau viitoare, a unui acord internațional cu orice altă țară terță, și nici în ceea ce privește orice viitoare negociere, semnare sau încheiere a unui acord de completare menționat la articolul 4 din acord.

(23) Prin urmare, acordul ar trebui să fie semnat în numele Uniunii, ar trebui să fie prezentate Declarația comună privind interpretarea categoriilor de persoane care călătoresc în scopul desfășurării unei activități remunerate astfel cum se prevede la articolul 41 alineatul (2) din acord, Declarația politică comună privind combaterea regimurilor fiscale dăunătoare și Declarația comună a Uniunii Europene și a Regatului Unit cu privire la articolul 152 alineatul (1) din acord și ar trebui aprobat textul propus de Comisie pentru o declarație privind sporirea conectivității Gibraltarului în domeniul transportului rutier.

(24) Prin eliminarea tuturor barierelor fizice legate de circulația persoanelor și a mărfurilor între Uniune și Gibraltar, acordul va limita perturbările cauzate de implementarea integrală a sistemului de intrare/ieșire pentru persoanele fizice, întreprinderile și alte părți interesate care își desfășoară activitatea în zonă. Prin urmare, acesta ar trebui să se aplice cu titlu provizoriu până la intrarea sa în vigoare.

(25) Semnarea acordului în ceea ce privește chestiunile care intră sub incidența Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice face obiectul unei proceduri separate,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se autorizează semnarea, în numele Uniunii, în ceea ce privește chestiunile care nu intră sub incidența Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, a Acordului cu privire la Gibraltar dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte (denumit în continuare „acordul"), sub rezerva încheierii acordului menționat ([2]).

Articolul 2

(1) Comisia reprezintă Uniunea în cadrul Consiliului de cooperare și al comitetelor specializate constituite în temeiul articolelor 22 și 23 din acord.

(2) Fiecare stat membru, în special Spania, este autorizat să trimită un reprezentant care să îl însoțească pe reprezentantul Comisiei, în cadrul delegației Uniunii, la reuniunile Consiliului de cooperare și ale comitetelor specializate constituite prin acord.

(3) Pentru ca Consiliul să fie în măsură să își exercite pe deplin funcțiile de definire a politicilor, de coordonare și de luare a deciziilor în conformitate cu tratatele, în special prin stabilirea pozițiilor care urmează a fi adoptate în numele Uniunii în cadrul Consiliului de cooperare și al comitetelor specializate constituite prin acord, Comisia se asigură că Consiliul primește toate informațiile și documentele referitoare la orice reuniune a organismelor comune respective sau la orice acte care urmează să fie adoptate prin procedură scrisă, cu suficient timp înainte de reuniunea respectivă sau de utilizarea procedurii scrise și, în orice caz, cu cel puțin opt zile lucrătoare înainte de respectiva reuniune sau de utilizarea respectivă a procedurii scrise.

De asemenea, Consiliul este informat în timp util cu privire la discuțiile și rezultatele reuniunilor Consiliului de cooperare și ale comitetelor specializate constituite prin acord, precum și cu privire la utilizarea procedurii scrise, și primește proiectele de procese-verbale și toate documentele referitoare la astfel de reuniuni sau la utilizarea procedurii scrise.

(4) Comisia informează Parlamentul European, după caz.

Articolul 3

(1) Pozițiile care urmează să fie adoptate în numele Uniunii în cadrul comitetelor specializate constituite prin articolul 23 alineatul (1) din acord în ceea ce privește deciziile comitetelor în cauză care doar extind aplicarea actelor juridice ale Uniunii la Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sub rezerva oricăror ajustări tehnice necesare, se adoptă de către Comisie.

(2) Pozițiile care urmează să fie adoptate în numele Uniunii în cadrul comitetelor specializate constituite prin articolul 23 alineatul (1) din acord în ceea ce privește deciziile comitetelor respective privind modificările tehnice ale acordului în temeiul articolului 75 alineatul (3), al articolului 92 alineatul (3), al articolului 123 alineatul (2), al articolului 125 alineatul (2), al articolului 154 alineatul (3), al articolului 184 alineatul (7), al articolului 257 alineatul (5) și al articolului 283 alineatul (5) literele (a) și (d) din acord se adoptă de către Comisie.

Articolul 4

(1) Orice decizie a Uniunii de a lua următoarele măsuri în temeiul acordului se adoptă de către Comisie în conformitate cu condițiile stabilite în dispozițiile corespunzătoare din acord:

(a) suspendarea punerii în aplicare a obligațiilor în conformitate cu articolul 67;

(b) aplicarea de măsuri de reechilibrare, astfel cum se prevede la articolul 198 alineatul (6);

(c) aplicarea de măsuri de remediere, astfel cum se prevede la articolul 209 alineatul (3);

(d) utilizarea procedurii de salvgardare prevăzute la articolul 249;

(e) suspendarea punerii în aplicare a obligațiilor în conformitate cu articolul 252 alineatul (2) sau a aplicării măsurilor prevăzute la articolul 252 alineatul (3);

(f) aplicarea de măsuri de remediere, astfel cum se prevede la articolul 284.

([2]) Textul acordului este publicat în JO L, 2026/1562, 14.7.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2026/1562/oj.

(2) Comisia informează în timp util Consiliul cu privire la intenția sa de a adopta oricare dintre măsurile menționate la alineatul (1), pentru a permite un schimb de opinii relevant la nivelul Consiliului. Comisia ține seama în cea mai mare măsură de opiniile exprimate. De asemenea, Comisia informează Parlamentul European, după caz.

(3) Comisia poate adopta măsuri de restabilire a drepturilor și obligațiilor care decurg din acord, astfel cum erau acestea înainte de adoptarea măsurilor menționate la alineatul (1). Alineatul (2) se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 5

Comisia consultă Spania înainte de a adopta orice decizie pe baza prezentei decizii și înainte de a face orice propunere Consiliului în legătură cu acordul.

Articolul 6

(1) Spania informează în prealabil Consiliul și Comisia cu privire la suspendarea sau denunțarea planului de punere în aplicare menționat la articolul 7 din acord (denumit în continuare „planul de punere în aplicare") sau a acordurilor administrative menționate la articolele 29, 33, 38, 55, 56, 251, 260 și 265 din acord și în Protocolul privind coordonarea sistemelor de securitate socială (denumite în continuare „acordurile administrative"), pentru a permite desfășurarea unui schimb de opinii semnificativ în cadrul Consiliului înainte de o astfel de suspendare sau denunțare. Spania ține seama de opiniile exprimate.

(2) Spania informează Consiliul și Comisia cu privire la suspendarea sau denunțarea de către Regatul Unit a planului de punere în aplicare sau a acordurilor administrative.

Articolul 7

Exercitarea competențelor Uniunii prin intermediul acordului nu aduce atingere competențelor Uniunii și, respectiv, ale statelor membre în ceea ce privește orice negociere, semnare sau încheiere, aflată în curs sau viitoare, a unui acord internațional cu orice altă țară terță, sau în ceea ce privește orice viitoare negociere, semnare sau încheiere a unui acord de completare menționat la articolul 4 din acord.

Articolul 8

(1) Spania informează Comisia cu privire la faptul că planul de punere în aplicare și acordurile administrative sunt în vigoare și au fost puse în aplicare integral.

(2) Sub rezerva semnării acordului și a îndeplinirii condițiilor prevăzute la articolul 336 alineatul (2), acordul se aplică cu titlu provizoriu de la 15 iulie 2026 până la intrarea sa în vigoare.

(3) Uniunea notifică Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, finalizarea cerințelor și procedurilor interne ale Uniunii necesare pentru aplicarea cu titlu provizoriu cu condiția ca, anterior datei menționate la alineatul (2), Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, să notifice Uniunii finalizarea cerințelor și procedurilor sale interne necesare pentru aplicarea cu titlu provizoriu.

Articolul 9

(1) Se aprobă următoarele declarații atașate la prezenta decizie:

(a) Declarația comună privind interpretarea categoriilor de persoane care călătoresc în scopul desfășurării unei activități remunerate astfel cum se prevede la articolul 41 alineatul (2) din acord;

(b) Declarația politică comună privind combaterea regimurilor fiscale dăunătoare;

(c) Declarația comună a Uniunii Europene și a Regatului Unit cu privire la articolul 152 alineatul (1) din acord.

(2) Consiliul aprobă textul propus de Comisie pentru o declarație privind sporirea conectivității Gibraltarului în domeniul transportului rutier.

(3) Consiliul ia act de Declarația Regatului Unit referitoare la un acord în oglindă între statele asociate spațiului Schengen și Regatul Unit.

Articolul 10

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 1 iulie 2026.

Pentru Consiliu

Președintele

T. BYRNE

DECLARAȚIE COMUNĂ PRIVIND INTERPRETAREA CATEGORIEI DE PERSOANE CARE CĂLĂTORESC ÎN SCOPUL DESFĂȘURĂRII UNEI ACTIVITĂȚI REMUNERATE, ASTFEL CUM SE PREVEDE LA ARTICOLUL 41 ALINEATUL (2) DIN ACORD

Dorind să asigure o interpretare comună, Uniunea și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, convin ca, în sensul acordului, categoria de persoane care desfășoară activități remunerate să cuprindă persoanele care intră, cu scopul de a desfășura activități lucrative sau remunerate, pe teritoriul celeilalte părți contractante, în calitate de angajat sau prestator de servicii.

Această categorie nu ar trebui să includă:

(a) antreprenorii, și anume persoanele care călătoresc în scopul efectuării unei analize comerciale (fără a avea calitatea de angajat în Uniune sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul);

(b) sportivii sau artiștii care desfășoară activități punctuale;

(c) jurnaliștii trimiși de instituții de mass-media din țara lor de reședință; și

(d) stagiarii detașați în cadrul aceleiași întreprinderi.

Punerea în aplicare a prezentei declarații este monitorizată de Comitetul specializat privind circulația persoanelor, care poate propune modificări ori de câte ori consideră necesar, pe baza experiențelor părților.

DECLARAȚIE POLITICĂ COMUNĂ PRIVIND COMBATEREA REGIMURILOR FISCALE DĂUNĂTOARE

Uniunea Europeană ([1]) și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, („participanții”) aprobă următoarea declarație politică comună privind combaterea regimurilor fiscale dăunătoare.

Participanții, reflectând principiile globale ale concurenței fiscale loiale, își afirmă angajamentul față de combaterea regimurilor fiscale dăunătoare, în special a celor care ar putea facilita erodarea bazei de impunere și transferul profiturilor, în conformitate cu acțiunea 5 din Planul de acțiune al OCDE privind erodarea bazei de impunere și transferul profiturilor (BEPS). În acest context, participanții își afirmă angajamentul de a aplica principiile privind combaterea regimurilor fiscale dăunătoare, în conformitate cu prezenta declarație politică comună.

Regimurile fiscale dăunătoare se referă la regimurile de impozitare a întreprinderilor care afectează sau pot afecta în mod semnificativ localizarea activităților economice, inclusiv localizarea grupurilor de societăți, pe teritoriul participanților. Regimurile fiscale includ atât acte cu putere de lege sau norme administrative, cât și practici administrative.

În cazul în care un regim fiscal îndeplinește criteriul de acces de a impune un nivel efectiv de impozitare semnificativ mai scăzut față de nivelurile care se aplică în general participanților, inclusiv o impozitare zero, acesta trebuie considerat potențial dăunător. Un astfel de nivel de impozitare se poate aplica în virtutea cotei de impozitare nominale, a bazei impozabile sau a oricărui alt factor relevant.

În acest context și având în vedere abordarea stabilită la nivel mondial, atunci când se evaluează dacă un regim de impozitare a întreprinderilor este dăunător, ar trebui să se țină seama dacă se aplică unul sau mai mulți dintre următorii factori-cheie:

(a) dacă avantajele sunt izolate de economia națională astfel încât acestea să nu afecteze baza de impozitare națională sau dacă sunt acordate numai nerezidenților;

(b) dacă regimul care acordă avantajele nu necesită o activitate economică substanțială și o prezență economică substanțială pe teritoriul participantului care oferă astfel de avantaje fiscale;

(c) dacă normele pentru determinarea profitului aferent activităților din cadrul unui grup multinațional de societăți se îndepărtează de la principiile acceptate la nivel internațional, în special de la normele convenite în cadrul OCDE;

(d) dacă regimul fiscal este lipsit de transparență, inclusiv în cazul în care dispozițiile juridice sunt relaxate într-un mod netransparent la nivel administrativ sau în cazul în care nu există un schimb eficace de informații cu privire la regim.

Participanții se pot angaja într-un dialog anual pentru a discuta aspecte legate de aplicarea acestor principii.

([1]) În sensul angajamentelor din prezenta declarație, în ceea ce privește Uniunea Europeană, trimiterile la participanți se interpretează ca trimiteri la Uniunea Europeană, statele sale membre sau Uniunea Europeană și statele sale membre, după caz.

DECLARAȚIA COMUNĂ A UNIUNII EUROPENE ȘI A REGATULUI UNIT PRIVIND ARTICOLUL 152 ALINEATUL (1) DIN ACORD

Părțile recunosc că dispozițiile privind asistența reciprocă prevăzute în partea a doua titlul V capitolul 6 completează instrumentele relevante ale Consiliului Europei, astfel cum sunt enumerate la articolul 152 alineatul (1), numai în măsura în care respectivele instrumente ale Consiliului Europei sunt aplicabile unui stat membru sau Regatului Unit în ceea ce privește Gibraltarul. Părțile confirmă înțelegerea lor reciprocă potrivit căreia trimiterile la instrumentele respective ale Consiliului Europei nu le fac aplicabile unui stat membru sau Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care statul membru sau Regatul Unit nu au ratificat instrumentele respective ale Consiliului Europei.